

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018201090
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7018201090.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a členov senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Jany Raganovej, v právnej veci žalobcu: Ing. N. D., bytom I. Č.. XX, I. N., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, ul. Masarykova 10, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaPO 4N 2793/2018, ČRZ: 155290/2018, zo dňa 08.11.2018, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom konania n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím nebol žalobcovi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci vrátane nároku na predbežné poskytnutie právnej pomoci v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 2Co/203/2018 zo dňa 13.08.2018. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že žalobca ako žiadateľ listom doručeným žalovanému dňa 26.09.2018 požiadal žalovaného o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 2Co/203/2018 zo dňa 13.08.2018. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 26.09.2018 prerušil správne konanie keďže žiadosť nebola podaná na predpísanom tlačive a žiadateľ nepredložil žiaden doklad a vyzval žiadateľa na predloženie vyplneného tlačiva žiadosti o poskytnutie právnej pomoci vrátane predloženia požadovaných dokladov, ktoré bolo žalovanému následne doručené dňa 06.11.2018. Žalobca vo formulári žiadosti požiadal aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že mu hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty na podanie dovolania proti predmetnému uzneseniu, ktorá uplynie dňa 14.11.2018. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z predložených dokladov je zrejmé, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 2Co/203/2018 zo dňa 13.08.2018 súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn.: 12C/11/2018 - 17 zo dňa 25.05.2018, ktorým okresný súd zamietol návrh žiadateľa na vydanie neodkladného opatrenia v konaní o ochranu vlastníckeho práva proti žalovaným N. Š. a K. Š.. Z odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že predmetom konania vo veci samej je ochrana proti neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva žiadateľa. V žalobe namietal, že Obec I. -stavebný úrad I. N. vydal pre žalovaného N. Š. rozhodnutie o umiestnení stavby, k čomu podal žiadateľ písomné námietky, ktoré stavebný úrad vyhodnotil ako neopodstatnené. Žiadateľ uviedol, že novostavba nemá zabezpečenú prístupovú cestu k rodinnému domu, nakoľko je uvedené, že prístup na pozemok KN-C XXX v k. ú. I. bude cez parcely č. KN-C XXX/X a XXX v k. ú. I. na základe vecného bremena spočívajúce v práve prechodu a prejazdu v prospech vlastníka pozemku vedené na LV č. XXX a sú v podielovom vlastníctve žiadateľa a nebohej K.Á. D., teda v rozpore s rozhodnutím o umiestnení stavby a v rozpore s parcelou č. XXX a XXX/X podľa starej katastrálnej mapy a že na danej stavbe vykonáva stavebný dozor Ing. S. W. - starosta Obce I., čím žiadateľ žiada, aby súd nariadil zameranie a vytýčenie hranice medzi parcelou č. XXX a XXX/X na náklady Obce I. - stavebného

úradu, aby žalovanému zakázal nakladať so spoločnou nehnuteľnosťou v podielovom spoluvlastníctve a vlastníctve žalobcu a zákonného dediča po nebohej K. D. zapísanej na LV č. XXX, parc. č. XXX a XXX a zakázal zriadenie vecného bremena. Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia okresného súdu, žalobca sa domáhal aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému akýmkoľvek spôsobom nakladať so spoločnou nehnuteľnosťou v podielovom spoluvlastníctve a vlastníctve žalobcu a zákonného dediča po poručiťke neb. K. D. zapísanej na LV č. XXX, parc. č. XXX a parc. č. XXX a aby súd zakázal zriadiť vecné bremeno - prístupovú cestu na uvedených parcelách a zároveň, aby zakázal, aby vyššie uvedené parcely žalovaný využíval ako prístupovú cestu k svojmu rodinnému domu. Po právnom posúdení mal žalovaný za to, že žiadateľ mieni podať dovolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Pri posudzovaní toho, či je alebo nie je v tejto veci prípustné dovolanie postupoval žalovaný podľa ustanovenia § 419 civilného sporového poriadku, podľa ktorého je dovolanie prípustné len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, len ak to zákon pripúšťa, pričom rozhodnutia, ktoré je možné dovolaním napadnúť, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Žalovaný má za to, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť za istých predpokladov aj uznesenie odvolacieho súdu a to v prípade, ak samotné rozhodnutie o neodkladnom opatrení konzumuje vec samu, ako uviedol Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn.: 8Cdo/83/2017. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných do skončenia konania (pri splnení podmienok podľa § 325 ods. 1 CSP) alebo v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, kedy konanie končí rozhodnutím o neodkladnom opatrení a konzumuje vec samu. V predmetnej veci však nejde ani o jeden vymenovaný prípad. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré mieni žalobca ako žiadateľ napadnúť dovolaním, nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Predmetné neodkladné opatrenie bolo navrhované ako aj rozhodnutie o ňom vydané, počas prebiehajúceho súdneho konania o žalobe žiadateľa. Nie je preto daná prípustnosť dovolania podľa § 420 CSP. Vzhľadom k tomu ani žalobcovi ako žiadateľovi podľa žalovaného nehrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, ani bezprostredná ujma na jeho právach, preto zároveň o nároku žalobcu ako žiadateľa žalovaný rozhodol tak, že mu nárok na predbežné poskytnutie právnej pomoci nepriznalo a súčasne v tejto veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má len dočasný charakter, jeho trvanie je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má docieľiť stav len dočasu a bez ohľadu na konečnú ochranu práv poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Keďže je v tejto veci vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu preto, že vo veci s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum nie je podanie dovolania prípustné, žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci.

2. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KaPO/27938/2018, ČRZ: 155 zo dňa 07. mája 2019 v celom rozsahu a vrátenia veci na nové konanie a rozhodovanie a zároveň žiadal priznať úplnú náhradu trov konania. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu žalovaného bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, skutkový stav vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, čo je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu a podľa žalobcu došlo k podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnom správy, ktoré má za následok nezákonné rozhodnutie. Jednotlivé žalobné dôvody však bližšími argumentmi nerozvinul.

3. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11.01.2019 žalovaný uviedol, že má za to, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a v plnom rozsahu zotrval na skutkových a právnych záveroch uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia. Má za to, že žalobca neuviedol žiaden konkrétny dôvod správnej žaloby v zmysle ust. § 182 ods. 1 písmeno e) SSP. Namieta síce porušenie zákonov ale neuvádza, ktoré konkrétne ustanovenia mali byť zo strany žalovaného porušené. Podľa žalovaného sa žalobca mylne domnieva, že žalovaný je oprávnený posudzovať podmienky priznania nároku na poskytovanie právnej pomoci len podľa zákona č. 327/2005 Z. z. a nebrať do úvahy žiadne iné zákony, čo je vzhľadom na povinnosť žalovaného skúmať, či spor nie je zrejme bezúspešný (čo mu uložil sám zákonodarca) úplne nelogické. Žalovaný sa pri posudzovaní žiadosti žiadateľa nezoberal tým, či niekto užíva majetok žalobcu alebo nie, ale len tým, či je v jeho prípade možné z formálneho hľadiska podať dovolanie (s akoukoľvek malou) „vyhliadkou“ na úspech. Podľa ustanovení citovaných v napadnutom rozhodnutí však žalobca dospel k záveru, že žalobca nemôže byť v konaní o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.

zn.: 2Co/203/2018 zo dňa 13.08.2018 úspešný, pričom táto bezúspešnosť je zrejmá už pri zbežnom/jednoduchom posúdení. Pre vyhodnotenie podmienky bezúspešnosti sporu boli v predmetnom prípade postačujúce rozhodnutia súdov, nebolo potrebné si zadovažovať podania žalobcu a „mrhať“ tak jeho finančnými prostriedkami na zaslanie ich kópií. Realizácia ústavného práva v zmysle čl. 46 Ústavy SR má podľa žalovaného určité hranice, čo je vyjadrené samotným čl. 46 ods. 4 Ústavy SR - rámec poskytnutia právnej pomoci prostredníctvom štátom „plateného“ právneho zástupcu v civilnom konaní určuje zákon - v tomto prípade zákon č. 327/2005 Z. z.. Skutočnosť, že žalovaný nepriznal žalobcovi nárok na právnu pomoc neznamená, že žalobca sa nemôže obrátiť na ktoréhokoľvek advokáta; znamená to len toľko, že trovy právneho zastúpenia neuhradí štát.

4. Žalobca v replike zo dňa 16.02.2020 zotrval na tom, že rozhodnutie žalovaného je v celom rozsahu nezákonné, účelové a svojvoľné. Zrejmá bezúspešnosť sporu už bola viackrát NS SR ako aj KS v KE právne vyložená. Centrum však nerešpektuje súdne rozhodnutia a hrubo porušuje ústavné práva.

5. Na prejednanie veci samej nariadil správny súd v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) na základe žiadosti žalobcu pojednávanie, ktoré vykonal a na ňom rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 30.04.2021 z dôvodu podľa neho pretrvávajúcich dôvodov nemožnosti prejednať vec na pojednávaní tak, ako to súd uviedol v upovedomení o zrušení pojednávania zo dňa 31.03.2021a má za to, že tieto dôvody nepominuli, naďalej podľa neho platí núdzový stav a žiada súd, aby rešpektoval tieto dôvody. Trvá aj naďalej na pojednávaní a nesúhlasí s prejednaním veci v jeho neprítomnosti a zároveň žiada o odročenie pojednávania. Súd neakceptoval dôvody uvedené žalobcom ako dôležité dôvody pre odročenie pojednávania a vec prejednal v neprítomnosti žalobcu. Pokiaľ ide o dôvody uvedené v upovedomení o zrušení pojednávania zo dňa 31.03.2021 (nemožnosť prejednať vec na pojednávaní, nakoľko podľa vyhlášky MS SR č. 108/2021 Z. z. účinnej od 22.03.2021 bolo možné prejednať na pojednávaní len veci taxatívne vymenované v ustanovení § 1 ods. 1 vyhlášky č. 24/2021 Z. z. a veci, ktoré neznesú odklad) tieto už v čase vykonania pojednávania pominuli, nakoľko podľa vyhlášky MS SR č. 159/2021 Z. z. účinnej od 27.04.2021 je už možné vykonať v čase núdzového stavu aj pojednávanie aj v iných veciach ako vo veciach taxatívne vymenovaných v ustanovení § 1 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z. z. a vo veciach, ktoré neznesú odklad. Vzhľadom k tejto skutočnosti súd nariadil termín pojednávania aj napriek v tom čase trvajúcemu núdzovému stavu, nakoľko to dovoľovala vyhláška MS SR č. 159/2021 Z. z., a preto žalobcom trvajúce dôvody na odročenie pojednávania nezakladali dôvod na odročenie pojednávania.

6. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. SSP po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a je namieste ju v zmysle ustanovenia § 190 SSP zamietnuť.

7. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca písomne listom zo dňa 21.09.2018, ktorý bol doručený žalovanému dňa 26.09.2018 požiadal o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov vo veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 2Co/203/2018 zo dňa 13.08.2018, prevzaté dňa 14.09.2018, ktorým potvrdil uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn.: 12C/11/2018 zo dňa 25.05.2018, kde zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Z dôvodu, že podanie malo nedostatky, žalovaný rozhodnutím zo dňa 26. septembra 2018 č. KaPO 4N 27938/2018, ČRZ: 134274/2018 prerušil správne konanie o nároku žiadateľa na poskytnutie právnej pomoci a zároveň ho vyzval, aby v lehote do 10 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia odstránil nedostatky podania a k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci doplnil nasledujúce doklady, údaje a vyjadrenia: aby predložil podpísané tlačivo žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a pre vylúčenie zrejmej bezúspešnosti sporu aby predložil fotokópiu uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 2Co/203/2018 zo dňa 13.08.2018 a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn.: 12C/11/2018, aby uviedol konkrétne dôvody pre ktoré chce podať dovolanie a v prípade, ak dovolanie podal, aby predložil jeho fotokópiu aj s poštovým podacím lístkom. Zároveň ho poučil o tom, že správny orgán podľa § 30 ods. 1 písm. d) Správne poriadku konanie zastaví, ak účastník konania v určenej lehote neodstráni nedostatky svojho podania. Dňa 06.11.2018 doručil žalobca ako žiadateľ žalovanému vyplnenú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci spolu s požadovanými rozhodnutiami súdov.

8. Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn.: 12C/11/2018 - 17 zo dňa 25.05.2018 bol z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok zamietnutý návrh žalobcu na nariadenie

neodkladného opatrenia, ktorým sa tento domáhal v konaní o nariadenie zamerania a vytýčenia hranice medzi parcelou č. XXX a XXX,X na náklady Obce I. ako stavebného úradu, aby žalovanému zakázal nakladať so spoločnou nehnuteľnosťou v podielovom spoluvlastníctve a vlastníctve žalobcu a zákonného dediča po neb. K.W. D., zapísaný na LV č. XXX, parc. č. XXX a zakázal zriadenie vecného bremena a to prístupovej cesty na uvedených parcelách a zároveň zakázal, aby žalovaný vyššie uvedené parcely využíval ako prístupovú cestu k rodinnému domu žalovaného. Súčasťou žaloby bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd zakázal akýmkoľvek spôsobom žalovanému nakladať so spoločnou nehnuteľnosťou v podielovom spoluvlastníctve a vlastníctve žalobcu a zákonného dediča po poručiťke neb. K. D., zapísanej na LV č. XXX, parc. č. XXX, prac. č. XXX a aby súd zakázal zriadiť vecné bremeno - prístupovú cestu k svojmu rodinnému domu.

9. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 13.08.2018 pod sp. zn.: 2Co/203/2018 tak, že potvrdil napadnuté uznesenie. Mal za to, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery sporových strán, a ani doposiaľ nepredložil žiaden dôkaz o tom, že žalovaní pre účely svojho tvrdenia nepredložili doposiaľ žiaden dôkaz o tom, že žalovaní pre účely prístupu k svojej nehnuteľnosti zasahovali do pozemkov, ku ktorým mu svedčí spoluvlastnícky vzťah. V súčasnej dobe nie je preto dôvodné upraviť pomery sporových strán a bude vecou súdu v spore vo veci samej zistiť, či existuje potreba upravovať pomery sporových strán cestou súdneho rozhodnutia a či medzi nimi vôbec nejaký spor existuje.

10. Na základe týchto podkladov rozhodol preto žalovaný o žiadosti žalobcu napadnutým rozhodnutím tak, ako je to uvedené v bode 1 odôvodnenia tohto rozsudku.

11. Podľa ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosťi uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

12. Podľa ustanovenia § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

13. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4 - násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

14. Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

15. Podľa ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremičalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

16. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

17. Podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1967 o správnom konaní, ďalej len Správny poriadok, správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

18. Právnym posúdením veci je činnosť orgánu verejnej správy, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl orgánu verejnej správy pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci znamená, že orgán verejnej správy podriadil zistený skutkový stav pod právnu normu, ktorá sa na vec nevzťahuje alebo sa nevzťahuje v uvedenom rozsahu. O nesprávne právne posúdenie ide aj vtedy, ak orgán verejnej správy aplikoval nesprávny právny predpis alebo síce použil správny právny predpis, no tento chybné vyložil, v dôsledku čoho došiel k nesprávnym právnym záverom.

19. Pokiaľ ide o zrejmu bezúspešnosť sporu vychádzajúc z gramatického a logického výkladu právnej normy ustanovenej v 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. je možné uzavrieť, že zákonodarcu priznáva fyzickej osobe právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu, v ktorom si uplatňuje ochranu svojich práv a v právnej norme ustanovenej v § 8 tohto zákona príkladom uvádza skutočnosť, na ktoré centrum prihliada pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti takéhoto sporu. Z uvedeného je zjavné, že môže ísť aj o iné skutočnosti, ktoré by preukázali, že spor, v ktorom žiadateľ žiada o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, je zrejme bezúspešný. V každom prípade však musí ísť o také skutočnosti, ktoré zjavne preukazujú bezúspešnosť sporu žiadateľa. K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu Centrom právnej pomoci zaujal názor aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 z 25. apríla 2013, v ktorom konštatoval, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná.“

20. V tomto prípade má súd za to, že správny orgán na zistený skutkový stav zo žalobcom doložených rozhodnutí - uznesenia OS Spišská Nová Ves 12C/11/2018-17 zo dňa 25.05.2018 a uznesenia KS v KE 2Co/203/2018 zo dňa 13.08.2018 aplikoval správny právny predpis a pri rozhodnutí o nepriznaní právnej pomoci bol vedený správnu správnu úvahou. Pokiaľ v danej veci nepriznal žalovanému žiadateľovi nárok na bezplatnú právnu pomoc z dôvodu nesplnenia podmienky uvedenej v § 6 ods. 1 písm. b) v zákone č. 327/2005 Z. z. a teda z dôvodu, že nebola vylúčená zrejmu bezúspešnosť sporu nakoľko dovolanie proti predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné. Súd v tomto poukazuje na ustanovenie § 419 CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Zároveň v ustanovení § 420 CSP a § 421 CSP sú taxatívne vymenované prípady, kedy je prípustné dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie nie je takým rozhodnutím, proti ktorému by bolo prípustné dovolanie za podmienok uvedených v ustanoveniach § 420 CSP a § 421 CSP. Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť za istých predpokladov aj uznesenie odvolacieho súdu a to v prípade, ak samotné rozhodnutie o neodkladnom opatrení konzumuje vec samu, ako uviedol Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn.: 8Cdo/83/2017. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných do skončenia konania (pri splnení podmienok podľa § 325 ods. 1 CSP) alebo v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, kedy konanie končí rozhodnutím o neodkladnom opatrení a konzumuje vec samu. V predmetnej veci však nejde ani o jeden vymenovaný prípad. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré mieni žalobca ako žiadateľ napadnúť dovolaním, nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Predmetné neodkladné opatrenie bolo navrhované ako aj rozhodnutie o ňom vydané, počas prebiehajúceho súdneho konania o žalobe žiadateľa. Nie je preto daná prípustnosť dovolania podľa § 420 CSP. Keďže je v tomto prípade vylúčená prípustnosť dovolania proti žalobcom predloženému rozhodnutiu odvolacieho súdu, správne zároveň

žalovaný posúdil, že nie je splnená podmienka podľa ust. § 6 ods. 1 písmeno b) zákona č. 327/2005 Z. z., teda že nejde v tomto prípade o zrejmu bezúspešnosť sporu (resp. ak by bolo podané dovolanie proti predmetnému uzneseniu odvolacieho sporu, jeho výsledkom by bol neúspech žalobcu ako dovolateľa vzhľadom na charakter rozhodnutia, proti ktorému zákon dovolanie nepripúšťa). Vzhľadom k tomu bolo právne posúdenie veci žalovaným správne.

21. Súd ďalej uvádza, že v konaní nebolo zistené, aby žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, respektíve aby tento žalovaný nesprávne z administratívneho spisu vyvodil. Žalovaný dostatočne zisťoval skutkové tvrdenia uvedené žalobcom ako žiadateľom splnenia podmienok pre priznanie/nepriznanie poskytovania právnej pomoci a skutkový stav aj správne vyhodnotil zo získaných podkladov, preto v tomto smere niet čo vytknúť žalovanému a táto skutočnosť nebola dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.

22. Taktiež z pripojeného administratívneho spisu nebolo zistené, aby v konaní boli porušené také ustanovenia o konaní pred ním, ktoré by mali za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Žalobca ako žiadateľ bol riadne vyzvaný na doplnenie neúplného podania a taktiež bol poučený o následkoch jeho nedoplnenia ako aj o svojich procesných právach.

23. A napokon súd ani nevzhladol u napadnutého rozhodnutia jeho nepreskúmateľnosť a po oboznámení sa s ním má za to, že napadnuté rozhodnutie je dostatočne zrozumiteľné a je možné z neho jasne a zrozumiteľne zistiť, o čom a ako žalovaný rozhodol a prečo rozhodol práve tak.

24. Podľa § 167 ods. 1 SSP správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

25. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

26. V tomto konaní bol úspešný žalovaný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Zo spisu je však zrejmé, že žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. A pokiaľ ide o žalobcu tomuto z dôvodu jeho neúspechu právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 167 ods. 1 SSP nevzniklo.

27. Senát vo veci rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 Správneho súdneho poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/ (v sociálnych veciach, vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).